

Ziua în care iluziile au murit

“O frontieră sigură este testul securității naționale”

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin.

Ziua în care iluziile au murit

Viziunile concurente

Controversele în politică apar din multe surse, dar conflictele care durează generații sau secole arată un model remarcabil de consistent, Thomas Sowell analizează acest tipar. El descrie cele două viziuni concurente care modelează dezbaterile noastre despre natura rațiunii, dreptății, egalității și puterii: viziunea conservatoare, care vede natura umană ca neschimbătoare și egoistă, și viziunea liberală, în care vede natura umană maleabilă și perfectibilă. Un conflict de viziuni oferă un caz convingător conform căruia disputele etice și politice se învârt în jurul disparității dintre ambele perspective.

Viziunea liberală

Sowell susține că viziunea liberală se bazează în mare măsură pe credința că natura umană este în esență bună, nu au încredere în procesele descentralizate și sunt nerăbdători cu instituțiile mari și cu procesele sistemice care constrâng acțiunea umană. Ei cred că există o soluție ideală pentru fiecare

problemă și că compromisul nu este niciodată acceptabil. Ei cred că omul este perfectibil din punct de vedere moral, cred că există unii oameni care au depășit interesul propriu și sunt imuni la influența puterii și, prin urmare, pot acționa ca factori de decizie pentru restul societății.

Viziunea conservatoare.

Sowell susține că viziunea conservatoare se bazează în mare măsură pe credința că natura umană este în esență neschimbătoare și că omul este în mod natural în mod inerent interesat de sine, indiferent de cele mai bune intenții. Cei cu o viziune conservatoare preferă procesele sistematice ale statului de drept și experiența tradiției. Compromisul este esențial, deoarece nu există soluții ideale, ci doar compromisuri. Cei cu o viziune conservatoare preferă dovezile empirice și structurile și procesele testate în timp în detrimentul intervenției și experienței personale. Cere controale și echilibru și refuză să accepte că toți oamenii ar putea lăsa deoparte interesul lor înăscut.

Ce s-a schimbat?

Când teroriștii Hamas au trecut granița cu Israelul și au ucis 1.400 de oameni nevinovați, au distrus familii și comunități întregi, au spulberat iluziile Occidentului.

“Ne-am trezit pe 7 octombrie liberali și ne-am culcat în acea seară conservatori.” Dar nu era chiar o glumă și nu era singura. Ce s-a schimbat?

Cel mai bun mod de a răspunde la această întrebare este cu ajutorul lui Thomas Sowell, care a publicat cartea *Un conflict de viziuni: Originile ideologice ale luptelor politice*. Nu suntem de acord cu vederile politice, argumentează Sowell, pentru că nu suntem de acord cu privire la natura umană. **Vedem lumea printr-una dintre cele două viziuni concurente, fiecare dintre acestea spunând o poveste radical diferită despre natura umană.**

Cei cu „viziune liberală” cred că relele și relele sociale pot fi depășite printr-o acțiune colectivă care încurajează oamenii să se comporte mai bine. Sărăcia,

criminalitatea, inegalitatea și războiul nu sunt inevitabile. Mai degrabă, sunt puzzle-uri care pot fi rezolvate. Trebuie doar să spunem lucrurile potrivite, să adoptăm politicile potrivite și să cheltuim destui bani și nu vom mai suferi aceste boli sociale. Această viziune asupra lumii este fundamentul mentalității progresiste.

În schimb, cei care văd lumea printr-o lentilă de „viziune conservatoare” cred că natura umană este o constantă universală. Nimic nu poate schimba realitatea sobră a interesului uman sau faptul că empatia umană și resursele sociale sunt în mod necesar limitate. Oamenii care văd lucrurile astfel cred că majoritatea problemelor politice și sociale nu vor fi niciodată „rezolvate”; pot fi doar gestionate.

Realitatea ideologiei trezite.

Mulți oameni s-au trezit pe 7 octombrie simpatizanți cu părțile ideologiei trezite și s-au culcat în acea seară, întrebându-se cum s-au aderat la o viziune asupra lumii care nu avea nimic de spus despre violul în masă și uciderea unor oameni nevinovați de către teroriști.

Reacția la atacuri – de la proteste pro-Hamas în exterior până la declarațiile ale președinților de colegii, celebriților și directorilor executivi – a explodat poveștile reconfortante pe care multe din centrul-stânga și le-au spus despre politicile identitare progresiste.

8 octombrie a fost un semnal de trezire pentru cei care nu au apreciat că ideologia campusului s-a răspândit în orașele noastre, supraalimentată de social media.

Ne-am trezit pe 8 octombrie cu zgomotul protestelor de stradă din orașele din vest, condamnând Israelul chiar înainte de orice răspuns major israelian la atacuri. Am urmărit mulțimi care sărbătoresc ținând svastici și cântând

„gazează pe evrei” la evenimente care se pretindeau a fi despre pierderea de vieți palestinieni.

În Londra, unde locuiesc, l-am urmărit pe primar oferind asigurări facil că „diversitatea Londrei este cea mai mare putere a noastră ” în mijlocul unui val de atacuri antisemite și când școlile evreiești au fost forțate să se închidă din cauza problemelor de siguranță.

În Occident, am observat că reprezentanții noștri au refuzat să condamne răpirile Hamas și că mass-media tradițională era prea dornică să înghită și să regurgiteze propaganda Hamas.

Înainte de masacrul din 7 octombrie, mulți studenți, absolvenți și donatori cu „viziune liberal” aveau încredere că universitatea – cu toate problemele sale – rămâne cel mai bun mediu al Occidentului pentru discursul civil.

Dar apoi i-au văzut pe președinții universităților care s-au grăbit să emită declarații de condamnare a invaziei ruse a Ucrainei și a uciderii lui George Floyd tăcând sau oferind cele mai alunecoase și echivoce declarații elaborate cu grijă pentru a evita ofensarea grupurilor anti-israeliene. Au văzut un israelian de la Columbia bătut cu un băț și au auzit rapoarte despre intimidarea fizică a studenților din campusurile din întreaga țară. Ei au citit despre zeci de organizații studentești de la Harvard care au semnat o scrisoare care dețin Israelul „în întregime responsabil ” pentru masacrul israelienilor.

Evenimentele din ultimele două săptămâni au spulberat iluzia că trezirea înseamnă protejarea victimelor și lupta pentru minoritățile persecutate. Această ideologie este și a fost întotdeauna despre singurul lucru despre care mulți dintre noi v-am spus că este vorba de ani de zile: putere. Și după ultimele două săptămâni, nu mai poate exista nicio îndoială cu privire la modul în care acești oameni vor folosi orice putere pe care o au: vor căuta să-i distrugă, în orice mod pot, pe cei care nu sunt de acord.

Dar dacă există o constantă în istoria omenirii, este aceea că revoluționarii se simt întotdeauna îndreptățiți să-i distrugă pe cei care le stau în cale.

Așa cum speranța cu privire la posibilitatea păcii cu jihadiștii pare naivă în mod sinucigaș, reconcilierea cu cetățenii capturați de mentalitatea trezită pare departe.

Imigrare.

Nicăieri trecerea de la viziunea liberală la viziunea conservatoare nu este mai gravă decât în ceea ce privește imigrația.

Timp de decenii, atât Europa, cât și America s-au bucurat de o „viziune liberală” a imigrației. În SUA, mulți dintre acești noi sosiți fac slujbe pe care americanii nu și-au dorit să le facă. Europa avea nevoie de imigrație pentru a face față unei populații în curs de îmbătrânire, multe țări europene invitând oameni din fostele lor colonii pentru a umple deficitul de forță de muncă și lipsurile de competențe.

Dar de-a lungul timpului, în special de la sfârșitul anilor 1990 încolo, viziunea liberală s-a răspândit prin mass-media și elitele politice, iar imigrația a trecut de la a fi o soluție la probleme specifice la un bun moral în sine. (Eu însumi sunt un imigrant. Când m-am mutat din Rusia în Marea Britanie în 1996, imigrația netă în Marea Britanie era de 55.000 de persoane pe an. Anul trecut, imigrația netă a fost de peste 600.000 de persoane.)

În ultimul deceniu, din ce în ce mai mulți oameni din America și Europa s-au mutat în liniște către viziunea „conservatoare” a imigrației. Referendumul pentru Brexit și alegerea lui Donald Trump au fost semne de avertizare timpurie ale acestei transformări în curs. Astăzi, vedem New York, unde aproape 60.000 de migranți nou sosiți pun o presiune enormă asupra adăposturilor și serviciilor orașului, cum ar fi asistența medicală, educația și transportul public. Orașul a cheltuit deja peste 1 miliard de dolari pentru a rezolva această criză, iar proiecțiile indică faptul că doar costurile locuințelor ar putea depăși 4,3 miliarde de dolari până în vara viitoare. Democrații din Manhattan spun pentru *The New York Times* că „avem prea mulți oameni care

vin” și că „Biden ar putea face ceva mai mult pentru a întări un pic granițele., nu suntem aici să luăm lumea întreagă.

Europenii au învățat lecții similare din propria criză a migrantilor. În Marea Britanie, cheltuim aproximativ 10 milioane de dolari pe zi pe hoteluri pentru oamenii care au venit aici ilegal. Refuzam deportarea criminalilor străini din motive de „drepturile omului”. Cititorii s-ar putea să-și amintească că au văzut reportaje recente din media despre mica insulă italiană Lampedusa, a cărei populație s-a mărit de patru ori într-o zi, odată cu sosirea unui număr mare de imigranți ilegali. Am aflat acum că un bărbat care a împușcat doi suporteri suedezi de fotbal uciși într-un atac terorist de la Bruxelles săptămâna trecută a sosit acolo ilegal, prin insula, în 2011. Bărbatul era cunoscut autorităților ca un risc de securitate din cauza legăturilor sale cu jihadiști, dar când cererea sa de azil a fost respinsă în 2020, nu a fost deportat . Câți astfel de oameni au voie să vină și să rămână în Europa este imposibil de spus, deoarece sute de mii de oameni fac traversări ilegale în Europa în fiecare an.

Dar, în ciuda acestor statistici șocante, problema imigrației ilegale a fost imposibil de discutat timp de zeci de ani. Indiferent cât de gravă ar fi fost problema, a ridica îngrijorări cu privire la aceasta ar duce aproape întotdeauna la acuzații de bigotism și xenofobie.

Ceea ce am asistat în ultimele două săptămâni – cu mitinguri enorme pro-Hamas în orașe precum Londra, Paris și Washington, DC – are potențialul de a schimba dezbaterea asupra imigrației într-un mod decisiv. Este mult mai greu să pretinzi că a permite oamenilor să intre ilegal în țara noastră este un bine moral când îi vezi pe unii dintre ei sărbătorind crime în masă pe străzile capitalelor tale.

Cancelarul german Olaf Scholz a anunțat recent intenția de a deporta imigranții ilegali „la scară largă”, în timp ce coaliția sa elimină voturile pentru partidele anti-imigrație. Franța a interzis protestele pro-Palestine și a avertizat că cetățenii străini care participă vor fi îndepărtați din țară. Marea Britanie a amenințat, de asemenea, că va revoca vizele străinilor care laudă Hamas. Rămâne de văzut dacă aceasta reprezintă o realiniere permanentă către

o viziune mai conservativă asupra imigrației sau doar o abatere temporară pe calea către distopie progresivă.

Securitatea Frontierei.

A-și exprima îngrijorarea cu privire la securitatea frontierei a fost de mulți ani codificat drept „de dreapta”. Dar **câți oameni, după ororile din 7 octombrie, cred că o frontieră sigură este cel mai elementar test al securității naționale?**

Tocmai m-am întors dintr-o săptămână în Los Angeles, unde, recunoscând numele meu, fiecare șofer armean Lyft a început o conversație în rusă. Odată ce inevitabilele plângeri cu privire la creșterea costului vieții au fost îndepărtate, mai mulți mi-au împărtășit propriile călătorii în SUA și pe cele ale familiilor lor. Am fost uimit de faptul că cei care au venit în anii 1990 și 2000 veniseră de obicei legal, dar sosiri mai recente își făcuseră drum prin Mexic. Un bărbat mi-a spus despre introducerea ilegală a celor doi frați și a tatălui în vârstă de 80 de ani prin granița de sud: „Este ușor”, mi-a spus el.

Nu mă îndoiesc că are dreptate: 2023 a înregistrat cel mai mare număr de traversări ilegale de când au început înregistrările. Iar sondajele arată că americanii, care de altfel sunt unic primitor al noilor sosiți, nu sunt mulțumiți de asta. Problema cu imigrația ilegală nu este doar amploarea acesteia; este că habar n-avem dacă oamenii care vin sunt pensionari armeni de 80 de ani sau teroriști jihadiști care completează un alt 11 septembrie.

Este mai clar acum decât oricând înainte că granițele nu sunt despre bigotism, ci despre securitate. Într-un semn al vremurilor, Joe Biden continuă acum lucrările la zidul de frontieră pe care democrații au petrecut ani de zile criticând pe Donald Trump pentru că l-a ridicat.

Vestul.

Motivul pentru care reajustarea este necesară și, din punctul meu de vedere, foarte probabil, este că susținătorii viziunii liberale au fost lăsați să treacă peste preocupările cetățenilor obișnuiți. Ei au folosit această fereastră de oportunitate pentru a implementa idei extraordinar de impracticabile și de-a dreptul dăunătoare, deoarece iau de la sine nivelurile incredibile de siguranță, belșug și libertate de care ne bucurăm în Occident. Singura formă de privilegiu pe care nu o veți auzi niciodată despre ele este privilegiul lumii întâi de care beneficiem cu toții în fiecare zi.

Ei au făcut acest lucru deoarece defectul fundamental al modelului liberal al lumii este eșecul de a înțelege cea mai mare maximă a lui Thomas Sowell: **nu există soluții, ci doar compromisuri**. Când lași instituțiile tale să fie capturate de o ideologie a intoleranței și iliberalismului mascat în progres, asta are consecințe. Când semeni diviziune acasă și semnalezi slăbiciune în afară, asta are consecințe. Când înjosiți credința publicului în ceea ce li se spune mass-media și guvernul lor, asta are și consecințe.

Civilizația occidentală a produs unele dintre cele mai uimitoare descoperiri științifice, tehnologice, sociale și culturale din istoria omenirii. Dacă te consideri „liberal” sau chiar „progresist”, cu siguranță trebuie să fie clar până acum că America și aliații ei sunt singurele locuri din lume în care valorile tale sunt chiar considerate valori. Dacă civilizația noastră este lăsată să se prăbușească, ea nu va fi înlocuită de o utopie progresivă. Va fi înlocuit de haos și barbarie.

Va persista acest moment de trezire? Depinde, în mare parte, de curajul nostru de a privi realitatea în față.

După cum a explicat Sowell: „Când vrei să ajuți oamenii, le spui adevărul. Când vrei să te ajuți, le spui ce vor să audă.”

Și adevărul este că ne-am lăsat prea mult timp în gândire magică, alegând miturile reconfortante în locul realităților dure. Despre terorism. Despre imigrare. Și despre o mulțime de alte probleme. În foamea noastră de progres,

am uitat că nu toate schimbările sunt în bine. Acum lumea plătește prețul pentru această autocomfață. Să sperăm că evenimentele recente sunt semnalul de trezire de care avem atâta nevoie.

Surse de informație:

Konstantin Kisin, *Ziua în care iluziile au murit*. Podcastul Triggernometry, 23 octombrie 2023.

Thomas Sowell, *A Conflict of Visions: Ideological Origins of Political Struggles*, 2002.

Konstantin Kisin, *Ziua în care iluziile au murit*. Mulți oameni s-au trezit pe 7 octombrie progresiști și s-au culcat în noaptea aceea conservatori. Ce sa schimbat? Konstantin Kisin este co-gazda podcastului Triggernometry, 23 octombrie 2023

Thomas Sowell este un economist american, comentator social și autor al cărții. *Un conflict de viziuni: Originile ideologice ale luptelor politice*. Membru senior al instituției Hoover de la Universitatea Stanford. În 1990, a câștigat premiul Francis Boyer, acordat de American Enterprise Institute. În 2002 a fost distins cu Medalia Națională de Științe Umaniste.

Konstantin Kisin, The Day the Delusions Died, Monday, October 23, 2023.

Thomas Sowell, A Conflict of Visions: Ideological Origins of Political Struggles, 2002.

Subject: A Conflict of Visions. A lot of people woke up on October 7 as liberals and went to bed as conservatives. What changed?

Translator and redactor: Victoria Sara Dazin.